

تحقیقات کیفی

دکتر حیدر علی عابدی*

چکیده

امروزه روش‌های تحقیق را به دو دسته کلی تقسیم می‌کنند: یکی روش‌های کمی که بر فلسفه پوزیتیویسمی تکیه دارد و از طریق فاصله انداختن میان موضوع شناخت و فاعل شناسایی می‌کوشد تا به شناختی عینی از واقعیت دست یابد و دیگری روش‌های کیفی که نگاهی کلگرایانه به پدیده‌ها داشته و کشف معنای آنها را مورد توجه قرار می‌دهد.

در این مقاله ضمن تأکید بر تنوع موجود در روش‌های کیفی، مراحل مختلفی که باید در یک تحقیق کیفی مورد لحاظ قرار گیرد و همچنین شیوه‌های مختلف جمع آوری اطلاعات در یک تحقیق کیفی مورد بحث قرار می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: روش‌شناسی، روش تحقیق در علوم اجتماعی، روش کمی، روش کیفی، تحریز میدانی، مصاحبه گروهی، تحلیل اطلاعات.

مقدمه

انسان از دیرباز برای شناخت پدیده‌های تشکیل دهنده دنیای پیرامون خود تلاش نموده و به مرور زمان توانسته تلاش‌های خود را با تکیه بر اصولی مشترک، به روش‌هایی تبدیل کند که محصول آن علمی است که امروزه از آن بهره‌مندیم. این روش‌ها به نوعی خود مورد نقد و بررسی قرار گرفته و نقاط قوت و ضعف آنها به طور دقیق ارزیابی شده است؛ به طوری که امروزه روش‌های تحقیق علمی، ابزار شناخت مطمئنی برای بسیاری از دانشمندان محسوب می‌شوند. مجموعه‌ای این روش‌ها را امروزه به سه دسته‌ی کلی تقسیم می‌کنند (بورگ و گال، ۲۰۰۳؛ برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ و کوهن و همکاران، ۲۰۰۰).

(الف) روش‌هایی که تکیه بر فلسفه‌ی پوزیتیویسمی دارند و به آنها روش‌های کمی می‌گویند. دانشمندان با به کارگیری این قبیل روش‌ها به دنبال یافتن پاسخ سؤالاتی از این قبیل هستند: «دانستن چه چیزی مورد نیاز است؟»، «چه روشی برای تولید این دانش باید به کار گرفته شود؟»، «چه روش اندازه‌گیری مورد نیاز است؟» و «چگونه می‌توان از اثر سایر عناصر در تحقیق جلوگیری کرد تا اثر واقعی متغیر مورد پژوهش قابل مطالعه علمی باشد؟» (برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ و کوهن و همکاران، ۲۰۰۰).

در تعبیری دیگر تحقیقات کمی را این گونه تعریف کرده‌اند: «کوشش مستمر، سازمان دار و عینی برای بررسی و آزمایش علوم بشری و تولید دانش جدید و ارتقاء سطح آگاهی علمی بشر، در پرتو کار پژوهشی» (هالووی و ولر، ۲۰۰۲).

(ب) روش‌هایی که به پدیده‌ها نگاه کل‌نگر و جامع دارند و معتقدند دنبال کردن این روش، راهی است برای کسب آگاهی از طریق کشف معانی پدیده‌ها (دنزی و لینکلن، ۲۰۰۰). در بیانی دیگر این تعریف برای تحقیقات کیفی^۱ ارائه شده است: «کوششی سازمان دار و ذهنی برای کشف معانی تجارب روزمره». روش‌های کیفی در رشته‌های علوم اجتماعی، علوم تربیتی، مدیریت و برنامه‌ریزی به صورت فزاینده‌ای مورد استفاده قرار گرفته است؛ با این حال، سازمان‌هایی که منابع مالی تحقیق را تأمین می‌کنند و کمیته‌های تحقیقاتی دانشگاه‌ها نگاه بدینانه‌ای به تحقیقات کیفی دارند، چراکه فکر می‌کنند این نوع تحقیقات مسیری مشخصی نداشته و قابل برنامه‌ریزی نیستند و تحت الشعاع روش‌های دیگر قرار می‌گیرند (بورگ و گال، ۲۰۰۳؛ برنز و گراو، ۲۰۰۱)؛ در حالی که در انجام پژوهش

1. qualitative research.

به روش کیفی بایستی مراحل مشخصی را طی کرد و اصول معینی را رعایت نمود (همل، کارپتر و دیک، ۲۰۰۰) در این مقاله سعی خواهد شد، ایده کلی و تا حدودی خصوصیات مطالعات کیفی در مقایسه با تحقیقات کمی مورد بحث قرار گیرد.

(ج) از آنجا که هر یک از دو روش کمی و کیفی دارای نقاچی هستند، برای همپوشانی نقاط ضعف هر کدام از آنها و دست یابی به روش قابل اطمینان‌تر، روش‌های جدیدی مطرح شده که به آن روش‌های چند بعدی یا تلفیقی 'گونند' (بولیت، بک و هانگلر، ۲۰۰۱؛ رادنر، ۲۰۰۲ و پیت، ۲۰۰۳).

لازم به ذکر است محقق بر اساس اهداف و سؤال‌های پژوهش، یکی از روش‌های فوق را انتخاب می‌کند. برای مثال برای تعیین شیوع و موقعیت مسئله از روش کمی و برای مقاومتی که فراتر از اعداد و ارقام هستند از روش کیفی و چنانچه هر دو هدف برای محقق مهم باشد، از روش تلفیقی بهره می‌گیرد (برنز و گراو، ۲۰۰۱).

چیستی تحقیقات کیفی

تحقیق کیفی نگرشی روش‌مند برای توصیف عمیق تجربیات زندگی و کشف معنای آنهاست (هاللوی و ولر، ۲۰۰۲) که بر اساس روش‌های متنوعی انجام می‌گیرد. در این رابطه دونالک اشاره می‌کند که مطالعات کیفی، تجارت روزمره زندگی افراد را مورد مطالعه قرار می‌دهد تا فهم پدیده‌هایی که به طور طبیعی رخ می‌دهند را میسر سازد و در نهایت به زندگی روزمره معنایی ببخشد. در این روش هیچ متغیری دست‌کاری و هیچ کدام از متغیرهای زمینه‌ای کنترل نمی‌شود (دونالک، ۲۰۰۴).

برنز و گراو، تحقیق کیفی را راهی برای کسب آگاهی از طریق کشف معانی پدیده‌ها می‌دانند که با بهره‌گیری از رویکرد کل نگرانه، فهم عمیق پدیده‌های پیچیده را به همراه می‌آورد. تحقیق کیفی، شبیه کامل کردن یک تصویر از طریق کنار هم گذاشتن قطعات جدا شده آن است. در این روش پژوهش‌گر قطعات تصویری را که قبل از شناخته، دوباره کنار هم قرار نمی‌دهد، بلکه مشغول ساختن تصویری می‌شود که قسمت‌هایی از آن را به صورت داده‌ها جمع آوری نموده و مورد آزمایش قرار داده است. محقق در این روش تحقیقی پاره‌ای از اطلاعات را جمع آوری می‌کند که راهنمای مرزهای یک مفهوم جدید باشد، او

حدس‌هایی را بر اساس تجربیات زندگی خود یا بر پایه مطالعات خود در میان می‌آورد و به تحلیل و واکاوی آنها می‌پردازد که حاصل این فعالیت ارائه ایده‌های جدید با گروه‌بندی جدیدی از اطلاعات، به جای چارچوب‌های از قبل تعیین شده است (گورارد، ۲۰۰۱؛ هالووی و ولر، ۱۹۹۶ و پولیت، بک و هانگلر).

اطلاعات کیفی از نگاه عمیق به پدیده‌ها به دست می‌آید. پژوهشگران تعریف وسیعی از یک پدیده را که تقریباً تمام و قایع تجربه شده افراد را دربر می‌گیرد، مورد استفاده قرار می‌دهند. این نوع تحقیق برای حیطه‌هایی که اطلاعات کافی در مورد آن وجود ندارد، یا کشف معانی داده‌هایی در ارتباط با احساسات، رفتارها، عقاید، آگاهی‌ها و اقدامات مدنظر باشد، مناسب است. برای مثال تحقیقات کیفی برای تشریح و افزایش فهم در ارتباط تجربه‌های انسانی از قبیل درد، مراقبت، ضعف و آرامش به کار می‌رود. از آنجاکه انتساب عینی عددی به عواطف و احساسات انسانی مشکل به نظر می‌رسد، تحقیق کیفی در مقایسه با پژوهش‌های کمی، روش مؤثتری برای بررسی این نوع حالات انسانی است (او دوناگی و پانچ، ۲۰۰۳). به علاوه تحقیقات کیفی با بهره‌گیری از فلسفه‌ی کل نگری، بر درک و فهم تمامیت یک پدیده مرکز است (برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ دنیزی و لینکلن، ۲۰۰۰ و مایان، ۲۰۰۱).

نقش سؤال پژوهشی در تحقیق کیفی

هالووی و ولر می‌نویسند: «هر پژوهشی باید در راستای پاسخ به سؤالی انجام گیرد. تعیین سؤال اصلی پژوهش برای انجام یک تحقیق علمی امری حیاتی است و تعیین دقیق آن محور انجام کار تحقیقی محسوب می‌شود. سؤال پژوهش به تعیین هدف پژوهش، زمینه، روش تحقیق و اطمینان از اعتماد و اعتبار روش تحقیق کمک می‌کند. در واقع، بازتاب آنچه محقق می‌خواهد بداند، از سؤال پژوهشی ناشی می‌شود. هم‌چنین تعیین دقیق پرسش تحقیق دلیلی برای انجام پژوهش بوده و از این رو سؤال تحقیق باید به خوبی تعریف شود (پولیت، بک و هانگلر، ۲۰۰۱ و ستروبرت و کازپتر، ۱۹۹۵).

نمونه‌گیری

نمونه‌گیری از نکات بسیار مهم در یک تحقیق است که تعیین هدف آن، مشخص کننده شیوه‌ی انجام آن است. برای مثال هدف در تحقیقات کمی، تعمیم یافته‌ها به جامعه‌ای است

که نمونه از آن انتخاب شده؛ در حالی که هدف نمونه‌گیری در روش‌های کیفی فهم پدیده‌ی مورد نظر در جامعه‌ای است که نمونه از آن انتخاب شده است (هلمن، ۲۰۰۲)؛ از این‌رو تحقیقات کیفی به نمونه‌گیری مبتنی بر هدف ممکن بوده و محققین از طریق پاسخ به سؤالات ذیل ممکن است، افراد یا بافت^۱ معینی را به عنوان نمونه‌ی پژوهش انتخاب نمایند:

۱. چگونه نمونه تحقیق انتخاب می‌شود؟

۲. چه کسی می‌تواند بهترین اطلاعات را در مورد موضوع ارائه دهد؟

۳. بهترین اطلاعات درباره موضوع مورد نظر در چه بافتی قابل جمع آوری است؟ (همان) سپس محقق، افراد یا بافتی را که بهترین موقعیت را در ارتباط با فهم موضوع مورد مطالعه فراهم می‌آورد، انتخاب می‌کند. برای مثال، اگر محققی بخواهد مطالعه‌ای درباره‌ی تجربه‌های یک معلول فارغ‌التحصیل دانشگاه انجام دهد، بهترین منبع اطلاعات درباره‌ی این موضوع، افراد معلولی هستند که از دانشگاه فارغ‌التحصیل شده‌اند.

حجم نمونه در تحقیقات کیفی

چه زمانی محقق باید جمع آوری اطلاعات را متوقف نماید؟ در جواب به این پرسش باید گفت: هنگامی جمع آوری اطلاعات و داده‌ها متوقف می‌گردد که اطلاعات در مورد همه‌ی دسته‌بندی‌های مورد نظر اشباع شود؛ و این امر زمانی رخ می‌دهد که نظریه یا داستان مورد مطالعه کامل شده و اطلاعات جدیدی، مرتبط با موضوع مورد مطالعه، به دست نیاید. اشباع واژه‌ها نیز زمانی رخ می‌دهد که دسته‌بندی‌ها کامل شده، ارتباط بین دسته‌بندی‌ها به خوبی معین گردیده و اعتبار سازی صورت گرفته باشد؛ از این‌رو در تحقیقات کیفی، حجم نمونه را مترادف با کامل شدن داده‌ها یا اشباع داده‌ها می‌دانند (برنز، ۲۰۰۱ و دنزي، ۲۰۰۰).

هالووی و ویلر عوامل مؤثر در تعیین حجم نمونه را چنین بیان می‌کنند:

- کیفیت داده‌ها (صدای شفاف ضبط شده باشد، نسخه‌ها قابل استفاده باشند و...);

- محدوده‌ی مطالعه (وسيع بودن به جای محدود بودن)؛

- طبیعت موضوع (سهولت در کسب داده‌ها، واضح بودن مفهوم)؛

- مقدار داده‌های به دست آمده از هر شرکت‌کننده (بيان شمرده و واضح تجارب ناشی از پدیده، زمان اختصاص یافته، حجم اطلاعات به دست آمده از هر شرکت‌کننده)؛

- تعداد مصاحبه‌ها از هر فرد شرکت‌کننده؛
 - استفاده از واژه‌های جانبی (بیان تجربیات سایرین به وسیله‌ی شرکت‌کنندگان)؛
 - روش مورد استفاده و طراحی مطالعه.
- لازم به ذکر است در تحقیقات کیفی به افراد نمونه، شرکت‌کننده مطلع^۱، مطلع کلیدی^۲، پاسخ‌دهنده و گاهی همکار گفته می‌شود (مورس، ۲۰۰۵ و شوانت، ۲۰۰۲).

روش‌های مختلف جمع‌آوری داده‌ها

روش‌های جمع‌آوری داده‌ها در تحقیقات کیفی عبارتند از: مشاهده، مصاحبه‌ی آزاد، نیمه آزاد و گروهی، فیلم‌برداری، عکاسی، یادداشت برداری در محیط یا ترکیبی از این روش‌ها (برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ هالووی و ولر، ۲۰۰۲).

داده‌های ثانویه از طریق بررسی مدارک مختلف مانند: اینترنت، آمارهای ارائه شده توسط دولت‌ها، انتشارات مؤسسات صنعتی، روزنامه‌ها و... به دست می‌آیند. با توجه به اینکه در کتب مختلف روش‌های مشاهده و مصاحبه توضیح داده شده است، در این مقاله فقط به نکاتی جزئی و تکمیلی در این باره اشاره می‌شود (مورس، ۲۰۰۵).

چیستی مشاهده

در ارتباط با چیستی مشاهده مورس منی‌نویسد: این شیوه جمع‌آوری داده‌ها ابتدا در رشته انسان‌شناسی تکامل یافت. در این روش محقق در جست و جوی الگوهای رفتاری افراد در یک محیط یا فرهنگ خاص است. هنگامی از طریق مشاهده شرکت‌کننده اطلاعات و داده‌ها جمع‌آوری می‌شود که جمع‌آوری آن از طرق دیگر میسر نباشد.

چگونگی انجام مشاهده

چگونگی انجام مشاهده بستگی به صحنه‌ی واقعی موضوع تحقیق^۳ و درجه‌ی دسترسی محقق به آن دارد. چهار نوع مشاهده به شرح ذیل در تحقیقات کیفی متداول است:

۱. مشاهده کامل، بدون ایجاد رابطه‌ی تعاملی و مداخله جویانه در فعالیت‌های افراد

1. information.

2. key information.

3. setting.

مورد مطالعه، برای مثال برای مشاهده رفتار منشی بخش، محقق از نقطه‌ای بدون دخالت در امور بخش، به مشاهده منشی و رفتار او می‌پردازد.

۲. مشاهده به عنوان یک شرکت‌کننده که در این روش محقق در حالی که به مشاهده مشغول است، خود به عنوان یک شرکت‌کننده در تحقیق فعال است. برای مثال برای مشاهده رفتار منشی بخش، در انجام قسمتی از وظایف (نظیر جواب دادن به تلفن) به منشی بخش کمک می‌کند.

۳. شرکت‌کننده به عنوان یک مشاهده‌گر؛ در این حالت محقق همانند یک شرکت‌کننده در فعالیت‌های روزانه درگیر است و زمانی را جهت ثبت مشاهدات خود اختصاص می‌دهد. برای مثال محقق در کلیه امور همچون یک همکار به منشی (موضوع مورد تحقیق) کمک کرده و مشاهدات خود را نیز یادداشت می‌کند. در این حالت محقق کاملاً جزئی از جامعه‌ی مورد مطالعه می‌شود و ناشناخته به مشاهده می‌پردازد. امروزه به دلیل رعایت ملاحظات اخلاقی کمتر از این شیوه استفاده می‌شود؛ البته به جز مشاهده‌ی محل‌های عمومی (هر چند تعریف دقیق محل عمومی نیز مورد اختلاف است) (برنز، ۲۰۰۱؛ و سیکز، ۲۰۰۳).

گرچه یادداشت‌برداری وظیفه‌ای بسیار ساده به نظر می‌رسد، ولی ممکن است در این فرآیند «آنچه مهم است» نادیده گرفته شود. برای ثبت یک مشاهده‌ی کامل و عمیق، باید نکات ذیل حول محور سؤال تحقیق در نظر گرفته شود:

۱. چه کسی و چه واقعه‌ای موضوع مطالعه است؟

۲. چه زمانی و در چه مکانی فعالیت مورد مطالعه انجام می‌شوند؟

۳. چرا پدیده مورد نظر به وقوع می‌یوندد؟

۴. چگونه فعالیت‌ها سازماندهی می‌شود؟ و...

روش دیگر برای ثبت روش‌مند مشاهدات با پاسخ دادن به سوالات ذیل شکل می‌گیرد:

۱. افراد در محیط چگونه سازماندهی شده‌اند؟ و چه ارتباطی با هم دارند؟

۲. مردم چه فعالیت‌هایی انجام می‌دهند؟ و این فعالیت‌ها چگونه سازمان یافته است؟

۳. آیا الگو یا توالی خاصی در وقایع وجود دارد؟ و عقاید مردم در ارتباط با این موضوعات چیست؟ (بورگ و کال، ۲۰۰۳؛ بروز و گراو، ۲۰۰۱؛ و هالووی و ویلر، ۲۰۰۲).

تحریر میدانی^۱

تحریر میدانی عبارت است از آنچه هنگام مشاهده در صحنه واقعی موضوع مورد مطالعه توسط محقق به دقت یادداشت می‌شود. هدف محقق در یک تحقیق کیفی درگ تجارب زندگی شرکت کنندگان یا شکار لحظه‌های تجربه شده افراد و توضیح جامعه‌ای است که آنها جزئی از آن هستند. بر این اساس تحریر میدانی باید بازگوکننده دقیق احساسات، ایده‌ها، لحظات مبهوت بودن، هیجانات و... بوده و تفسیر محقق را در مورد موضوع مورد مشاهده، دربرگیرد. ثبت دقیق مشاهده‌ها به محقق کمک می‌کند تا داده‌ها را محسوس نماید. در این میان تحریر میدانی، موقعیتی را فراهم می‌آورد تا هر فرد تصمیم خود را به طور روشن، مشخص و برای مرحله‌ی بعدی فرآیند مشاهده، برنامه‌ریزی نماید. به نظر تعدادی از محققان، تحریر میدانی فقط در مورد ثبت مشاهده‌ها استفاده می‌شود، در حالی که تعداد دیگری از پژوهشگران استفاده از این روش را برای ثبت انواع داده‌ها در ارتباط با موضوع مورد مطالعه، قابل اجرا می‌دانند. این امکان نیز هست که محقق بعد از مصاحبه، وضعیت محل مصاحبه و حالات شرکت‌کننده را ثبت نماید (مورس، ۲۰۰۵).

تحریر میدانی چگونه ثبت می‌شود؟

نوع مشاهده‌ها و صحنه‌ی واقعی تحقیق، شکل تحریر میدانی را مشخص می‌سازد. محقق به هنگام تحریر میدانی باید نکات ذیل را رعایت نماید:

۱. ثبت داده‌های حاصل از مشاهده‌ها در اولین فرصت ممکن؛
۲. اجتناب از بحث کردن پیرامون مشاهده‌ها قبل از ثبت آنها؛
۳. تعیین یک محل مخصوص و خلوت با تجهیزات لازم برای ثبت مشاهده‌ها؛
۴. اختصاص زمان کافی برای ثبت داده‌ها (برای مثال ممکن است ثبت یک ساعت مشاهده بیش از ۶ ساعت زمان نیاز داشته باشد)؛
۵. اجتناب از ویرایش، هنگام نوشتمن شرح مشاهده‌ها (برنز، ۲۰۰۱؛ و مورس، ۲۰۰۵).

مصاحبه

مصاحبه موقعیتی را فراهم می‌آورد تا شرکت‌کننده دیدگاه خود را نسبت به دنیا، آن طور که

1. field notes.

تجربه کرده و می‌کند، با استفاده از زبان و لغات خاص خود تشریح کند. مصاحبه هیچ قالب محدودی نداشته و شرکت‌کنندگان این فرصت را می‌یابند که به راحتی درباره‌ی عمن تجربه‌های خود از موضوع مورد مطالعه بحث کنند. این روش کسب اطلاعات، به عنوان قلب تحقیقات کیفی شناخته شده است (هالووی، ۲۰۰۲ و سیدمن، ۱۹۹۸). مصاحبه می‌تواند به صورت گروهی و انفرادی انجام گیرد که مصاحبه‌ی انفرادی معمولاً در شرایط زیر مورد توجه قرار می‌گیرد:

۱. زمانی که محقق به کترل فرآیند مصاحبه نیاز داشته باشد (در مصاحبه گروهی محقق فقط تسهیل‌کننده است).
۲. در شرایطی که کسب داده‌های بیشتری از فرد، مدنظر باشد (چون در مصاحبه گروهی به فرد وقت کمتری برای بیان تجربیاتش اختصاص می‌یابد).
۳. زمانی که موضوع مورد تحقیق کاملاً شخصی باشد و افراد تمایل به بیان آن در جمع نداشته باشند (هالووی و ولر، ۲۰۰۲ و کوال، ۱۹۹۶).

با وجود این، زمانی که به دست آوردن اطلاعات از طریق مشاهده یا مصاحبه انفرادی می‌سیر نباشد، محقق اقدام به مصاحبه گروهی (FGI) می‌کند. معمولاً یک گروه شامل شش تا ده نفر می‌باشد که با زمینه‌ی مشترک برای پاسخ به یک سری سوالات، و با حضور یک ناظر یا هماهنگ‌کننده شکل می‌گیرد. البته رابطه‌ی بین ناظر و اعضاء گروه مدنظر نبوده و بیشتر بر وجود یک رابطه‌ی تعاملی بین خود اعضاء گروه تأکید می‌شود. ناظر، آغازگر بحث گروهی است و سپس با استفاده از راهنمای مصاحبه، بحث‌های گروه را در چارچوب از پیش تعیین شده جهت می‌دهد. مصاحبه گروهی را می‌توان با استفاده از روش‌های زیر انجام داد:

۱. خودشمولی:^۱ استفاده از این روش به عنوان تنها روش جمع‌آوری اطلاعات برای یک پروژه‌ی تحقیقاتی است.

1. focus group interview (FGI).

2. self-contained.

۲. روش تکمیلی:^۱ این روش، در کنار دیگر روش‌های جمع آوری اطلاعات، به عنوان منبعی برای کسب اطلاعات جدید و تکمیلی مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای مثال از این روش می‌توان برای یافتن محورهای مفهومی لغات صحیح مورد نیاز یک پرسشنامه استفاده کرد و سپس راه کار جمع آوری اطلاعات به وسیله‌ی پرسشنامه را طراحی نمود.

۳. روش چندشیوه‌ای:^۲ استفاده مساوی از چند شیوه برای جمع آوری داده‌ها؛ به طوری که هیچ‌کدام بر دیگری برتری نداشته باشد. مثلاً علاوه بر مصاحبه‌ی گروهی، از روش‌های مشاهده و مصاحبه انفرادی نیز برای یافتن داده‌های منحصر به فرد استفاده شود (بورگ و گال، ۲۰۰۳؛ برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ هالووی و ویلر، ۲۰۰۲).

دیگر روش‌های جمع آوری اطلاعات

علاوه بر روش‌هایی که توضیح داده شد، راه‌های دیگری برای جمع آوری داده‌ها استفاده می‌شود. برای مثال: بررسی اسناد و پرونده‌ها، حکایت‌ها، داستان‌های روزمره زندگی، تحلیل‌های تاریخی، فیلم‌ها، نوارهای ویدئویی، عکس‌ها، و روش‌های دیگری که با استفاده از آن، امکان جمع آوری داده‌ها وجود داشته باشد. یک محقق ممکن است ترکیبی از روش‌های فوق را در تحقیق کیفی خود مورد استفاده قرار دهد (برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ و هالووی و ویلر، ۲۰۰۲).

تجزیه و تحلیل اطلاعات^۳

در تحقیقات کیفی، الگوی منظمی که با جمع آوری اطلاعات اولیه آغاز شده و با تجزیه و تحلیل هم‌زمان داده‌ها و جمع آوری اطلاعات جدید ادامه می‌یابد، تازمانی که داده‌ها به حد اشباع برستند، تکرار می‌شود (پریست، رابرتس و وودز، ۲۰۰۲)؛ بدین صورت که پژوهش‌گر، داده‌ها را جمع آوری می‌کند، سپس آنها را تحلیل می‌کند و مجددًا داده‌های بیشتری جمع می‌کند تا اشباع داده‌ها رخ دهد. در این میان، تحلیل داده‌ها در پژوهش‌های کیفی را می‌توان این گونه طبقه‌بندی کرد: فرآیند مشاهده‌ی الگوها در میان داده‌ها، پرسش سؤالاتی پیرامون آن الگوها، ساختن فرضیه‌های علمی، اقدام به جمع آوری داده‌ها پیرامون موضوعات هدف

1. supplementary.

2. multi-strategy approach.

3. data analysis.

از افراد ویژه انتخاب شده، تأیید یا تکذیب فرض‌ها، ادامه‌ی تحلیل، پرسش سؤالات اضافی، جست و جوی داده‌های بیشتر، تحلیل بیشتر از طریق ردیف کردن، پرسش، فکر کردن، ساختن و آزمایش کردن فرض‌های جدید و ادامه‌ی این روند. در طول این فرآیند، دانش محقق در ارتباط با موضوع مورد مطالعه رشد می‌یابد؛ به طوری که می‌تواند الگوها و نمودارهایی که ارتباط داده‌ها را به خوبی نشان دهد، خلق کند و سپس این الگوها را با مقالات علمی موجود مرتبط سازد (هالووی و ولر، ۲۰۰۲ و مورس ۲۰۰۵).

صحت و دقت (موثق بودن) در تحقیقات کیفی^۱

مراحل اعتبار و اعتمادسازی در روش‌های کیفی را صحت و دقت مطالعه یا موثق بودن داده‌ها گویند که در پژوهش‌های کیفی، با استفاده از روش‌ها و رویه‌های منظم^۲، روش‌های بازیبینی، روش‌های تلفیقی (استفاده‌ی همزمان از چند روش پژوهش و جمع آوری اطلاعات برای تأیید)، بازرگانی و بازنگری به وسیله‌ی همکاران^۳، و بازنگری به وسیله‌ی شرکت‌کنندگان^۴، و دیگر روش‌هایی که محقق از صحت و دقت مطالعه و داده‌ها اطمینان یابد، در مطالعات مختلف بهره‌گیری می‌شود (برنز، ۲۰۰۱؛ هالووی، ۲۰۰۲).

بازیبینی یا وارسی تطبیقی^۵، مؤثرترین و مهم‌ترین روش برای اطمینان از دقت مطالعه‌ی انجام گرفته است. این عمل به عنوان یک کلید به پژوهش‌گر کمک می‌کند تا هر تهدیدی که سطح اعتبار و اعتماد تحقیق را کاهش می‌دهد، شناسایی کرده و آن را اصلاح نماید. راه کار رسیدگی، به بررسی قدرت پاسخ‌دهی پژوهش‌گر، همبستگی روش تحقیق، نمونه‌گیری، تحلیل داده‌ها و تفکر نظری محقق می‌پردازد. رعایت نکات زیر، به محقق کمک می‌کند که مشخص کند، چه زمانی باید فعالیت پژوهشی را برای رسیدن به اعتبار و اعتماد لازم و اطمینان از دقت مطالعات و تجزیه و تحلیل‌های پیشین، متوقف، اصلاح یا ادامه دهد.

۱. قدرت علمی محقق که به خلاقیت، حساسیت، قابلیت انعطاف و مهارت او اطلاق می‌شود. برای مثال، تاییح حاصل از اطلاعات، به قدرت فرموله کار تحقیقاتی، قدرت سؤالات پژوهشی مرتبط با اطلاعات به دست آمده و شرایط انتخاب نمونه‌ها وابسته است.
۲. همبستگی روش تحقیق که به اطمینان از هماهنگی بین سؤال پژوهش با دیگر اجزاء

1. rigor in qualitative inquiry.

2. systematic methods and procedures.

3. peer debriefing

4. member checking.

5. verification.

- پژوهش اطلاق می شود.
۳. مناسب بودن نمونه گیری؛ به گونه ای که بهترین افراد، به عنوان منبع اطلاعات موضوع تحقیق انتخاب شوند.
۴. جمع آوری و تحلیل همزمان داده ها که یک رابطه ای تعاملی را بین آنچه شناخته شده با آنچه فرد باید بداند شکل می دهد.
۵. تفکر نظری که به معنی استخراج ایده ها از لابه لای داده ها و تأیید مجدد آن به وسیله ای داده های جدید است.
۶. درگیر شدن مستمر؛ به این معنی که محقق بیشترین وقت را در صحنه ای واقعی موضوع مورد مطالعه صرف کند.
۷. نظارت شرکت کنندگان به عنوان ناظرات کلی تحقیق و بازخورد که به محقق کمک می کند تا شرکت کنندگان نسبت به صحت شنیده های محقق اظهار نظر کند.
۸. مطلب نگاری که برای حفظ صداقت محقق انجام می شود. در مطلب نگاری همه پیش فرض ها و تعصبات های شخصی محقق و این که این پیش فرض ها چگونه روی مطالعه تأثیر می گذارد، ثبت می شود.
۹. مرور عمیق؛ این اقدام به منظور درگیر کردن یک همکار تحقیق در مطالعه یافته ها، تحلیل یافته ها، نتیجه گیری و ارائه نظر و پیشنهاد در مورد اجزاء تحقیق و مراحل پس از تحقیق به کار می رود و به افزایش ضربت صحت کار می انجامد.
۱۰. بررسی جامع و مستند سازی مراحل تحقیق؛ پژوهش گر مراحل تصمیم گیری را ثبت و در زمان لازم آنها را مرور کرده و بررسی ضربت اطمینان از صحت و قابل اعتماد بودن تحقیق را برای سایر محققان (که داده ها را مورد آزمایش قرار می دهند) تسهیل می نماید (برنز و گراو، ۲۰۰۱؛ هالووی و ویلر، ۲۰۰۲؛ سندللوسکی، ۲۰۰۴).

چه چیزی تحقیقات کیفی نیست؟

- به عقیده مورس، همان طور که آگاهی از روش های کیفی مهم است، دانستن آنچه تحقیقات کیفی نیست، نیز ضروری است. بر این اساس در زیر به مواردی که جزء تحقیقات کیفی به حساب نمی آیند، اشاره ای می کنیم:
۱. تحقیقات کیفی، تجزیه و تحلیل چند نظر درباره یک یا دو سؤال باز پرسشنامه ای

نمی باشد. توضیح آنکه بعضی افراد فکر می کنند، اگر چند سؤال باز به پرسشنامه تحقیق خود اضافه کنند و سپس به تجزیه و تحلیل پاسخ ها پردازنند، توانسته اند یک تحقیق کیفی را اجرا کنند، اما این تصور صحیح نیست. این چند سؤال، نظرات افراد را در مورد چند مسئله جویا می شود، اما این اقدام به تکمیل شدن یک پازل ختم نمی شود، بلکه تنها قرار دادن چند نکته داخل یک چارچوب از قبل تعیین شده است.

۲. تحقیقات کیفی داستان‌نویسی نیست که توسط یک روزنامه‌نگار تهیه شده و در روزنامه‌ای چاپ شود، زیرا روزنامه‌نگاران تنها واقعی را می‌نگارند و تفسیر و معنی بخشیدن به وقایع در حوزه فعالیت آنها نیست. آنها تجزیه و تحلیل لازم برای یک تحقیق کیفی را انجام نمی‌دهند. آنها نیازی به آزمایش دوباره‌ی اطلاعات، مقایسه کردن، بررسی تضادها و مورد تأیید قرار دادن اطلاعات ندارند. هم‌چنین آنها انتخاب نمونه براساس هدف تحقیق را در دستور کار خود ندارند و در نهایت آنها نگران انسجام و استحکام روش مطالعه‌ی خود نیستند.

مقایسه تحقیقات کمی و کیفی

برنز و گراو می‌نویستند: روش‌های تحقیق کمی و کیفی یکدیگر را کامل می‌کنند؛ چرا که محصول آنها در شناخت کامل پدیده‌ها مفیدتر خواهد بود. ماهیت و محدوده مسئله‌ی مورد مطالعه و هدف محقق، از عوامل تعیین‌کننده‌ی نوع پژوهش است. بدیهی است، آگاهی محقق از هر دو دسته روش‌های تحقیق، انتخاب شیوه‌ی صحیح را برای بررسی مسئله‌ی مورد نظر میسر می‌سازد. در مقام مقایسه‌ی این دو دسته روش‌ها، می‌توان به نکات زیر اشاره نمود.

تحقیق کمی یک علم خشک و جدی و بدون احساس^۱ است که بر اساس استناد و شواهد عینی و کنترل متغیرهایی که محقق آنها را مداخله گر می‌داند، انجام می‌شود. این روش از شاخه‌ای از فلسفه که اثبات‌گرایی نامیده می‌شود، استخراج شده (بورگ و گال، ۲۰۰۳؛ بروز و گراو، ۲۰۰۱ و وشنیوسکای و بیلنک، ۲۰۰۴). پژوهشگران پس از به کارگیری روش‌های کمی، معتقد می‌گردند که نتایج تحقیق‌شان، قطعاً حقیقت دارد (یا دست کم در سطح قابل قبولی در اکثر موارد صدق می‌کند) و همه جا می‌توان با اندازه‌گیری‌های دقیق به همان

1. rigor.

نتیجه رسید. به عقیده این گروه، برای یافتن حقیقت، باید کاملاً عینی‌گرا بود و از ورود ارزش‌ها و احساسات شخصی در اندازه‌گیری‌ها و تجزیه و تحلیل‌ها خودداری کرد؛ در غیر این صورت، علمی بودن تحقیق مخدوش خواهد شد. در این دیدگاه، رفتار همه‌ی انسان‌ها، عینی، هدفدار و قابل شناخت عینی است؛ به گونه‌ای که محقق قادر است با استفاده از یک ابزار اندازه‌گیری صحیح، به شناخت دقیقی از موضوع مطالعه‌ی خود دست یابد (برنر و گراو، ۲۰۰۱؛ هالووی و ولر، ۲۰۰۲).

اما تحقیق کیفی یک علم با احساس،¹ فلسفی و هنری است که از علوم رفتاری و علوم اجتماعی تکامل یافته و به عنوان یک روش در فهمیدن طبیعت فعال و بسی همتای وجود انسان، نقش ارزش‌های ایفا کرده است. محققان روش کیفی عقیده دارند از آنجاکه انسانها با محیط، تاریخ و جامعه تأثیر متقابل دارد، می‌توان با مطالعه اشخاص، به کشف پدیده‌ها نائل شد (بورگ و گال، ۲۰۰۳؛ هالووی و ولر، ۲۰۰۲).

برنر و گراو، اضافه می‌کنند: مطالعات کمی جزء‌نگر، محدودنگر و دقیق هستند. در جزء‌نگری، یک واقعیت به منزله یک کل، به اجزاء کوچک‌تری که قابل اندازه‌گیری و آزمایش باشند، شکسته می‌شود. برای مثال برای اندازه‌گیری یک هدف کلی، آن را به چند هدف جزئی تقسیم می‌کنند، به طوری که با اندازه‌گیری میزان تحقق اهداف جزئی، میزان تحقق هدف کلی قابل اندازه‌گیری باشد. محققان در روش کمی می‌کوشند خود را از موضوع مورد مطالعه جدا نگه داشته تا عقاید و ارزش‌های شخصی‌شان در مطالعه تأثیر نگذارد و از این طریق عیینت‌گرایی که لازمه‌ی یک تحقیق کمی است تأمین شود. چنانچه محققان از حیث ارزشی با موضوع مورد مطالعه درگیر شوند و از نتیجه‌ی خاصی جانبداری کنند، نتیجه تحقیقات به جدّ به سمت درک و ارزش‌های شخصی محقق تمایل پیدا کرده و نتیجه‌ی این مطالعه یک دستاورد ضعیف علمی قلمداد خواهد شد.

هدف از انجام یک تحقیق کمی، شناسایی علل مؤثر در وقوع یک پدیده و کشف روابط میان این علتهاست و به همین دلیل از این روش برای آزمایش فرضیه‌ها و دست‌یابی به نظریه‌ها استفاده می‌شود. روش استدلال در تحقیقات کمی، روش قیاس² است، به این دلیل، محقق حرکت از کل به جزء را در استدلال آوری خود انتخاب می‌کند و از یک فرض کلی، یک نتیجه یا موقعیت جزئی را استخراج می‌کند و آن را در معرض آزمون قرار می‌دهد (بورگ و گال، ۲۰۰۳).

1. soft science.

2. deductive.

برنز و گراو می نویستند: محور مطالعات کیفی پیچیده و وسیع بوده و محقق قصد دارد به یک پدیده، به منزله‌ی یک کلن، معنی و مفهوم بپخشند. برای مثال، پژوهش کیفی، کل رفتارهای انسان را در پاسخ به درد مورد مطالعه قرار می دهد و در طول مطالعه با موضوع مورد مطالعه به صورت فعال مشارکت دارد و در نتیجه یافته‌های این نوع مطالعه از ارزشها و ذرک شخصی محقق به شدت تأثیر می گیرد. روش کیفی یک روش ذهنی است و ذهنی بودن را برای فهمیدن تجربه‌های انسانی ضروری تلقی می کند و بر آن است که بدون استفاده از ذهنیات محقق، کشف معنای پدیده‌های انسانی محقق نمی گردد.

دنزی و لینکلن توضیح می دهند که برای اثبات نتایج یک تحقیق کیفی، از روش مباحثه و گفتمان^۱ استفاده می شود و چون تحقیق کیفی با معانی پدیده‌ها در ارتباط است، یافته‌های این نوع تحقیقات می تواند برای تعیین ارتباط بین متغیرها استفاده شود که از جملات نسبتی^۲ برای بسط تئوری استفاده می نمایند.

تحقیق کمی نیازمند مهارکردن و اندازه‌گیری‌های دقیقی است که برای تعیین و محدود کردن مشکلات مورد پژوهش و کاهش اثرات متغیرهای جانبی یا خارج کردن متغیرهایی که نباید مطالعه شوند، استفاده می شود(برنز و گراو، ۲۰۰۱). برای مثال، کسی که می خواهد تأثیر آموزش برنامه‌ی غذایی را بر مقدار چربی‌ها در سرم خون مطالعه نماید. وی باید در ابتدا برنامه‌ی آموزش، شیوه‌ی آموزش، طول زمان برنامه‌ی آموزشی، نظم و ترتیب برنامه‌ی آموزش و آموزش دهنده را کنترل نماید. بقیه‌ی متغیرهای خارجی، از قبیل موضوعاتی چون سن، تاریخچه‌ی بیماری‌های قلبی و نوع و مدت زمان انجام ورزش‌ها باید کنترل شوند. منظور از کنترل این است که آزمایش دقیق‌تری را درباره‌ی تأثیر آموزش تغذیه بر روی میزان چربی خون میسر سازد. برای این منظور محقق نیازمند وسیله‌ی گردآوری اطلاعات است که اطلاعات عددی را به وجود می آورد.

تجزیه و تحلیل آماری به منظور سازماندهی اطلاعات، تعیین ارتباطهای معنی دار و تعیین اختلافهای میان گروه‌ها به کار گرفته می شود. اقداماتی همچون کنترل، استفاده از ابزار اندازه‌گیری و تجزیه و تحلیل آماری استفاده می شود تا یافته‌های پژوهش یک انعکاس صحیح از واقعیت را ارائه و درنهایت، نتایج را بتوان به عموم جامعه تعمیم داد. به عبارت دیگر، یافته‌های پژوهش (که از مطالعه‌ی یک نمونه حاصل شده) را می توان به کل جمعیتی

1. dialectic.

2. relational.

که نمونه از بین آن انتخاب شده است تعمیم داد.

برای مثال، نتایج یک مطالعه‌ی نیمه تجربی (تحقیق کنترل شده) نشان داد که آموزش تغذیه در کاهش چربی خون در یک نمونه مؤثر بوده است. بنابراین محقق نتیجه می‌گیرد که آموزش تغذیه، یک درمان مؤثر برای کاهش چربی خون در افراد مشابه خواهد بود. اما داده‌ها در تحقیقات کیفی از طریق مشاهده یا ایجاد ارتباط با شرکت‌کنندگان جمع‌آوری می‌شود. داده‌ها شامل تفسیر اشتراکی افراد شرکت‌کننده و خود محقق بوده و هیچ کوششی برای کنترل تعامل صورت نمی‌گیرد. برای مثال، محقق و افراد مورد تحقیق ممکن است، تجارت‌شان را در عدم اعمال قدرت سرویسهای ارائه‌ی مراقبت‌های بهداشتی درمانی در اختیار هم گذارند (بورگ و گال، ۲۰۰۳).

اطلاعات به دست آمده در روش کیفی در قالب کلمات و جملات بوده و به صورت پاسخ‌های انفرادی یا خلاصه‌های توصیفی یا هر دو شکل تجزیه و تحلیل می‌شوند و محقق برای سازماندهی و نظم اطلاعات، آنها را دسته‌بندی می‌کند (برنز و گراو، ۲۰۰۱). هدف از تجزیه و تحلیل این است که اطلاعات به صورت معنی‌دار، تفسیر انفرادی یا چارچوبی که پدیده مورد مطالعه را شرح دهد سازماندهی شود. در اینجا قصد آن نیست که یافته‌ها به یک جماعتی بزرگ‌تری نسبت داده شود، بلکه تصور بر این است که یافته‌ها یکتا بوده و هدف تنها فهمیدن معانی یک پدیده در یک موقعیت ویژه است؛ با وجود این، این تجزیه و تحلیل برای شناخت پدیده‌های مشابه در موقعیتهای مشابه مفید خواهد بود (بورگ و گال، ۲۰۰۳؛ بروز و گراو، ۲۰۰۱ و هالووی و ویلر، ۲۰۰۲).

فهرست منابع و مأخذ

1. Borg, W. & Gall, M. 2003, Educational Research, 6th edition, longman.
2. Burns, N. & Grove, K.C. 2001, Understanding Nursing Research, 4th edition, Philadelphia, W.B. Saunders.
3. Cohen, M.Z. Kahn, D.L. & Sleeves, R.H. (2000). Hermenutic phenomenological research. Thousand Oaks, CA: Sage.
4. Denzin, N.K. & Lincoln, Y.S. (2000). Introduction: The discipline and practice of qualitative methods. In N.K.
5. Donalek, J.G. (2004). An introduction to qualitative research methods. Urologic Nursing, 24(1), 354-356.
6. Gorard, S. 2001, Quantitative methods in educational research, New York, Continuum Comp.
7. Hammel, K. & Carpenter, ch, & Dyck, I, 2000, Using Qualitative Research, Churchill Livingstone.
8. Heiman GW, 2002, Research methods in Psychology, 3rd edit. New York, Houghton Mifflin Comp.
9. Holloway, I, & Wheeler, S. 2002. Qualitative Research for Nurses, 2nd edit. Oxford, Blackwell Science.
10. Julie G Donalek, Sandie Soldwisch. (2004). "An introduction to Qualitative Research Methods". Urologic Nursing. Portland: Aug Vol. 24, Iss. 4; p.354 (2 pages).
11. Julie, G.D. "Phenomenology as a Qualitative Research Methods". Urologic Nursing. Portland: Dec 2004. Vol. 24, Iss. 6; p.516.
12. Kvale, S. (1996). Interviews: An introduction to qualitative research interviewing. Thousand Oaks, CA: Sage.

13. Leininger, M. and McFarland M.R. 2002, Transcultural nursing, 3rd ed. New York, McGraw-Hill, Medical Pub. Division.
14. Lincoln, Y.S. & Guba, E.C. 1985, Naturalistic inquiry. Sage publications, Newburg park, cA.
15. Mayan M.J. (2001). An Introduction to Qualitative Methods: A training Module for Students and Professionals. Int. Institute for Qualitative Methodology.

